

1ste Behandling, om end i stor Northed, fremførte det Meste af, hvad der efter min Mening kunde tale for disse Vædringer, saa haaber jeg dog, at det ærede Thing nu, da Vædringsforslagene foreligge til Afstemning, vil undskyldte mig, at jeg noget udførligere søger at begrunde dem. Jeg tør nemlig ikke gaa ud fra, at alle andre Medlemmer paa Forhaand ere saa godt inde i disse Forhold, saa de uden nærmere Forklaring ere istand til med fuld Forstaaelse at stemme om dem. Og jeg tør saa meget mindre gaa ud derfra, som jeg ved at gjennemlæse Forhandlingerne ved Sagens 1ste Behandling har set, at selv det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds (Thorup), der dog ellers er saa overordentlig godt inde i disse Sager, har en aldeles forkert Opfattelse af, hvad det ene af Vædringsforslagene gaar ud paa. Jeg omtaler ikke dette for at bebrejde det ærede Medlem det, thi Fiskerisagen er saa stor og omfattende, at det ikke er muligt, at den enkelte Mand kan være inde i alle dens forskjellige Specialiteter; men jeg fremfører det kun, fordi jeg haaber, at det kan bidrage til at svække den Overbevisning hos Thinget, som det formodentlig har, at man ifjor har truffet det Rette — at denne Overbevisning derved maa kunne blive svækket for dette Punkts Bedkommende.

Det første Vædringsforslag findes under Nr. 2. Det gaar ud paa at foreslaa, at det Forbud, der ved Loven af 5te April ifjor blev vedtaget imod ved Brugten af Bøtvaad at lade Vaaden "slæbe Anker eller anden lignende Vægt efter sig" skal ophæves. For Loven af 22de Marts 1867 udkom, maatte man kun bruge Puls- og Bøtvaad, paa den Maade, at Vaaden drages til Vaad-det. Derimod maatte Vaad-det ikke drages til Vaaden. Fiskerikommissionen, som blev ned-sat i 1865, fandt imidlertid, at der ikke var tilstrækkelig Grund til at opretholde dette Forbud mod at drage Vaad-det til Vaaden, da det var tilladt at bruge Flyndersnur-revaad paa denne Maade. Kommissionen mente nemlig, at Flyndersnur-revaad gjorde meget mere Skade paa Ingelen og paa Plantevæxten paa Havbunden, end Male-vaad-dene kunde gjøre, og den fandt, at der var saa meget mindre Grund til at opretholde Forbudet, som Fiskeriet paa den angivne Maade gav det bedste Udbytte for Fiskerne. Ved Loven af 22de Marts 1867 blev det saa ogsaa tilladt at drage Vaad-det til Vaaden. Kort efter fandt nu Fiskerne paa eller opdagede, at man fikkede med endnu bedre Udbytte, naar man i Stedet for at trække Vaad-det til Vaaden eller Vaad-det til Vaad-det lod Vaaden slæbe for Løft

Anker, og altsaa lod Vaaden og Vaad-det gjenfaldig nærme sig hinanden. Da man opdagede dette, at man i alt Fald paa noget dybere Bunde fik bedre Udbytte paa den Maade, saa fikkede de selvfølgelig paa den Maade, og der blev ikke fra nogen Side reist Indvending derimod. Dette at lade Vaad-det og Vaaden gjenfaldig nærme sig hinanden, opnaaede man derved, at man vilkede Anker-rebet om Vaad-dens Anker, saa at det blev forhindret i at hage sig fast i Bunden og, idet Ankeret slæbte, udøvede det dog nogen Modstandskraft. Det er det, man forstaaer ved Slæbeanter, og derimod ikke, som det ærede Medlem for Viborg (Thorup) forleden antog, at det var Ankere eller Sten, man bandt til Vaad-det, men Vaad-det slæber akkurat som ellers. Det er selve Vaad-dens Anker, man gjør til Slæbeanter. Saaledes gik det nu, indtil det ved Loven i Fjor blev forbudt, og i de forskjellige Lovforslag, der have været forelagte siden denne Fiskemethode kom i Brug, har der ikke før i Forslaget i Fjor været opstillet det Forlangende, at denne Fiskemaade skulde forbydes. Først ved Lovforslaget i Fjor blev der foreslaaet et Forbud imod at bruge Slæbeanter, imod at lade Ankere slæbe efter Vaaden. Det begrundes i de Motiver, der ledsagede Lovforslaget, saaledes: "Det foreslaaede Forbud mod ved Udøvelsen af de Vaadbrug, ved hvilke Vaad-det ikke maa drages til Vaaden, at lade denne slæbe Anker eller anden lignende Vægt efter sig, hvilket i de senere Aar er begyndt at blive almindeligt, gaar kun ud paa at forhindre, at Loven omgaaes, idet Vaaden, naar den bruges som anført, i Virkeligheden kun delvis drages til Vaad-det, da den efterslæbende Vægt holder igjen og Vaad-det derved trækkes henad Bunden til Vaaden." Disse Motiver har jeg egentlig ikke saa meget imod. Der udtales i dem Frygt for, at naar man ikke forbyder Slæbeanter med Hensyn til de Vaad, som ikke maa drages til Vaaden, det vil altsaa kun sige Puls-vaad-det, saa skulde Lovens Bestemmelser blive omgaaede. Jeg forstaaer nu ikke dette. For det Første skal jeg sige, at man aldrig har brugt Puls-vaad paa den Maade; Puls-vaad kunne slet ikke bruges paa den Maade. De kunne ikke slæbes til Vaad-dene — der bruger man nemlig to Vaade. Det har Fiskerikommissionen i 1873 ogsaa udtalt, at det vilde ikke være praktisk at drage Puls-vaad til Vaaden. Men selv om det kunde bruges, paa den Maade, tror jeg ikke, at Forbudet mod Slæbeanter kan sikkre imod, at det ikke bliver brugt paa den Maade; thi jeg tror, at man maa kunne drage et større